

SAVO-KARJALA.

N:o 82.

Kuopiossa, Perjantaina Heinäkuun 19 p:nä

1889.

Lehti ilmestyy kunkin arkki Maanantaina, Keskiviikkona ja Perjantaina kello 9 aamulla. Lehteä jätetään ja tilauksia vastaanotetaan seuraavissa paikoissa: Savolan kirjakauppa ja lehden konttorissa, sekä P. Pirisen, S. Soinisen, D. Holopaisen, J. Pöyhösen, S. Suonion, J. H. Kuren, A. Turusen, A. Arpiainen, D. Estelisen, D. W. Heinin, ja Niiralan tullilla S. Smott'in puolesta.

Tilauks hinnat ovat:
 Kuopiossa: Postin kautta tilattavaksi:
 Koko vuosikerta 4 mk. — p. 5 mk. 80 p.
 Kolme kuukautta 3 mk. 25 p. 4 mk. 66 p.
 Kuusi kuukautta 2 mk. 50 p. 3 mk. 51 p.
 Neljännes v. 1 mk. 50 p. 2 mk. 9 p.
 Vastaava toimittaja: Bruno Granit.

Ilmoituksia vastaan otetaan joka lauantaina, tiistaina ja torstaina kello 2:toon päivällä lehden konttorissa. Hinta on 12 penniä ensi ja 10 p. 4:llä sivulla hienolla rivillä tai vastaavalla tavalla. Vaihtoilmoituksia välitetään kaikkien maamme sanomalehtiin. Kuotilajit suomenneetaan eri maffutta.

JOHANNES ZITTING Varatuomari, Asianajaja Kuopiossa.

Sähkö-osoite: Zitting, Kuopio.

3. Puukous p. saarnaavat.

Tuomiokirkossa:

Kello 8 a. p. ruotj. puolipäiväsaarnan pastori Granit.
 Kello 10 Suomal. puolip. saarnan pastori Granit.
 Kello 5 i. p. suomalaisen ehtoosaarnan pastori Mehtonen.
 Lauantaina kello 4 j. pp. pitää raamatun selityksen pastori Rosander.

Kokouksia:

W. P. K.

Sammutus-osasto I:n ja III:s kompania miehissä kalustahuoneelle ensi Sunnuntaina t. k. 21 p:nä kello 1/2 8 aamulla. **Harjoitus.**
 HUOM! Joka miehen saapuvilla olo välttämättömästi tarpeellinen.
Komppaniain päälliköt.

Kuopion kaupungin työkansaa

kutsutaan yleiseen kokoukseen **Kunnallishuoneelle** ensi Sunnuntaina tämän kuun 21 päivänä kello 6 iltapuolella tuumimaan siitä, olisiko Aniskeluyhtiötä pyydettyä **sairaus-avuksi** kaupungin työkansalle käytettäväksi ne 5,000 markkaa, jotka Yhtiö on aikonut rautatiejuhlan toimeen panemiseksi työkansalle.
Kuopion Raittiusseura, „Puijo“ ja Kansallinen Seura.

Kaikki käsityö- ja tehdasseuruuden jäsenet kutsutaan kokoon tumaan väliaikaiseen kokoukseen kaupunginhuoneelle perjantaina tämän kuun 19 p:nä k:lo 6 j. pp. jossa tulee keskusteltavaksi kysymys tšekäläisen sunnuntai-koulun muuttamisesta käsityöläis-kouluksi.
F. V. Lindroos.

Ilmoituksia.

Ilmoitus.

Keskustelu-kysymyksiä tulevan elokuun 20—23 p. Kuopiossa pidettävään yleiseen pappein kokoukseen voidaan vielä tämän kuun loppuun saakka lähettää osoitteella „Pastori A. F. Granit Kuopio“. Kuopiossa 15 p. heinäk. 1889.
Toimikunta.

Saikalainen luovaton metsästys Kuopion kirkkoherran puusteellin kuuluvilla mailta kielletään jakon uhalla.
 (3—1)

Kultaseppä F. V. Lindroos'illa.
 Suuri varasto KULTA- HOPEA- ja UUSIHOPEA-teoksia.
 paljon uutta löytyy.
Suoraan Pariisin maailmannäyttelystä tuotuja tavaraita
 niinkuin:
 Böhmläisiä granaattiteoksia, rannerenkaita, rinta- ja kravattineuloja Italianlaisia mosaikkiteitä, erittäin hienoja rossia y. m.
Kultaseppä F. V. LINDROOS'illa.

Seppä Kuopiossa.
 Alkuperäisenä ottaa valmistaa kalvi- ja kefi-ajokaluja, koti- ja ulkomaan mallin mukaan, kuin myöskin kaikilla ammattini kuuluvia töitä. — Kirjeellisetkin tilaukset toimitetaan pyynnin mukaan huolellisesti ja joutuin. — **Wahvoja työlärrin pyöriä myytävänä.**
Petter Koiwistoinen, Kuopiossa.

Palovakuutus-yhtiö FENNIAN
 asioita toimittaa Bruno Granitin puolesta
Henr. Ståhlberg
 Hra John Ranisen talossa.

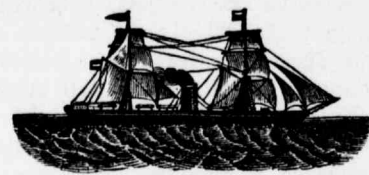
Ruumiskirstuja
 ja koristeita löytyy kymmenten varasto. Myy rohkeasti hinnoilla maalari
P. Rynnänen.

Wasikan nahkoja
 ja
VOITA
 ostetaan summissa ja vähittäin
 ajanmukaisilla hinnoilla
 seuraavissa paikoissa, nimittäin: Savolainen ja Kumpp. kartanossa Satamatorin varrella sekä Yhdyspankin kivi-kartanossa (Sivukaupalla).
Ollikainen & Pekkarinen.

Kuuromykkäin kouluun Kuopiossa
 otetaan uusia oppilaita ensi tulevan Syyskuun alussa 8—13 vuoden ikäisiä; opetus on vapaa ja varattomat oppilaat saavat koululta jonkun määrän apurahoja elatuksen avuksi. Lähempiä tietoja antaa allekirjoittanut koulun johtaja. Kuopiossa Heinäk. 8 p. 1889.
Kust Killinen.

Silmälasia Pinceneziä
 suurin valikoima, irtonaisia lasia ja kotelaita
F. V. Lindroos'illa.

Huom!
 Kelloja ja Silmälasia.
 A lituinen lajivä Tasku-Silmälasia Adolf
 teltu varasto hy-jaseinäkelloja ja Pinceneziä Partasella.

Iisalmi—Kuopio.

Nopeakuluiset, mukavasti sisustetut, rautaiset höyryvenheet „ILMA” ja „AXEL” välittävät säännöllistä matkustajaliikettä Iisalmen ja Kuopion välillä, poiketen Hirvilahden, Venäjänsaaren, Maaningan ja Lapinlahden y. m. välillä olevissa pysäyspaikoissa.
Lähtö-ajat:
Iisalmelta joka päivä kello 7 aamulla.
Kuopiosta ” ” ” 8 ”
 Matka kestää 8 à 9 tuntia.
 Ravintola (restauration) molemmissa aluksissa.
 Lähempiä tietoja antavat herrat Reinhold Lindqvist Kuopiossa ja Iisalmissa
N. J. Hjelmmann.
Muist! Hinauksia toimitetaan ainoastaan satunnaisesti.

Kuopiossa, 19 p:nä Heinäkuuta.

Matkakirjeitä.

(Savo-Karjalan kirjeenvaihtajalta.)

IV.

Pikkuijen pörsseilämästä.

Onhan ihmetelkin vähän kuullut pörsseistä puhuttavan, mutta lieneekö kaikille käynyt selväksi, mikä se oikeastaan on. Sen vuoksi tässä siitä sananen. Kaikissa suurimmissa kaupunkipaikoissa on pörssejä. Se on oikeastaan kotouspaikka, jossa tehdään suurempia kauppa-jopimukia. Sitä voi hyvin verrata markkinoihin meillä. Markkinoita pidetään määrätyspäivänsä. Pörsseillä on omat rakennuksensa, paikoittain hywin suuret, joihin on usein sen oheen sijoitettu kaikenlaisia kaupantekoon kuuluvia laitoksia ja toimistoja niinkuin esim. vakuutusyhtiöitä, konjuliwiraatoja, afioimiskonttoreja y. m. Markkinoita pidetään määrättyillä ajoilla. Niinpä on pörsseillä määrätty päivänsä ja tuntinsa, suuremmissa kaupungeissa joka päivä joku tunti keskipäivällä. Markkinoille tulee jettä ostajia, että myyjä ja useimmat asettuvat määrättyyn paikkaan tavarointansa myymään; ostajat tietysti kuleksivat paikasta paikasta ja niin on pörsseinkin laita. Markkinoille tulee paljon tyhjäätoimittajia katsojiaan ja kuulemaan toisten kauppoja, aiinupä pörsseissäkin käy joutenolijoitakin. Mutta siinä pörsseilämä eroaa markkinoista, että siellä oikeastaan ei ole mi-

tään nähtävää kauppatavaraa. Siellä ostetaan ja myydään tavaraita ja arwopereita tukuttain, tehdään niistä kauppa-jopimukia. Jotakuuta kurantti-tavarain näytteitä pidetään pörsseilä-nukkesa eri huoneissa halullisten ostajain nähtävänä ennen pörsseiläin alkua. Tämöinen on pörsseilä pääpiirteis-jään.

Puhuahteni hiukan ystävistäkin pörsseistä, kerron lyhykäisesti Bremenin pörsseistä, jota on melkoisen suuri. Keskeillä kaupunkia sijaitsee siellä kerrassaan komea, suuremman kaffinertainen pörsseilä-rakennus. Päärakennuksen kolo alalata on melkein kokonaan yhtenä ainoana salina. Se on kooltaan jotakuinkin kahta kertaa suurempi Kuopion kaupungin talon juhlasalia. Sali kohoaa molempien kerrosten läpi, mutta yläkerrassa on kalerit ja siwuhuoneet, alakerrassa niitä vastaa pylväsikäytävä ja eteiset. Seinät ja katto ovat komeiksi laaditut weistotuvilla ja maalauksilla. Werssin on peräseinällä suuremman öljymaalauk, joka kuvaa Hansan ajettamista Bremen-iin. Pörsseiläikäytävän seinämät ovat myöskin suurilla öljymaaleilla koristetut. Siwurakennuksessa, joka on melkein puolta suurempi kuin päärakennus, on useita wiraatoja ja pohjakerroksessa tietysti „pörsseiläleri“.

Joka arkipäivä, lyönnilleen kello 1 päivällä, alkaa pörsseilä ja kestää korkeintaan k:lo 2. Kaikilla Bremenin kauppiailta, jotka kuuluvat pörsseiläliittoon, on oikeus silloin tulla salin kauppojanika tekemään. Niillä ei ole erinäistä luvata oikeutta sijalle mennä, mutta kalerit saa elämätä katsella. Niin ovat kauppiat tarkat pörsseiläntia waarin ottamaan, että kun ennen kello 1 tuskin on ainoatakaan miestä salissa, niin kun kello on 5 minuuttia yli, on tuo suuri sali täpösen täynnä miehiä. Istuimia siellä ei ole eninkään, ei pöytiä eikä muitakaan huonekaluja. Sattu päässä siellä miehet kulewewät tai seiwat. Kumea rähi nä sieltä waan kuuluu alhaalta monin kerron kajahtellen kattoon ja seinämiin ja aiwan kuin suuri muurahaispeä, kiehuu siellä kirjawa miesjoukko. Werrattain on elämä Bremenin pörsseilä hiljaista ja säwähää, jota wastoin se monessa muussa kaupunkissa kuuluu olewan hywin melkseistä. Bremen ja Hampuri ovat Sakkanmaan etewimmät tulkkauppa-paikat, sillä näiden kaupunkien kautta kulkee Sakkanmaalle melkein kaikki sen merentakaiset tavarat. Kyllä sen helposti outokin huomaa, että nämä kaupungit etupäässä ovat kauppa-kaupunkia. Ulkonäköön katsoen näyttää Hampuri li-kaijelta ja sawijelta, johon suuri laiwaliike sen satamissa etupäässä on syytä; Bremen taas on hywin siisti ja puhdas, melkein koko kaupunki läpi pitäen; siin-e eiwät suuret laiwat pääselään kaupunkin asti, waan pysähtyneet Bremenha-feniin.

Saksalainen ampumajuhla.

Wuosittain pidetään eri paikoissa Sakkanmaata suuria ampumajuhlia. Suurempien kaupunkien läheisyydessä löytyy erinäisiä ampumakenttiä sitä warten ja sitä paitsi suuremmissa kiviijet rakennul-fet warta wästen, tarloituksen mutaijesti rakennetut. Niissä on pitkät joikeat salit, joiden toinen, kentälle päin antawa seinämä on täynnä ikkunoita ja jota ikku-nan kohdalla on huoneessa ikäänkuin pilt-tuu tai aitaus ja ikkunan yläpuolella

numero. Vastapäättä, kentän toijella puolella, on launtainen, katolla varustettu rakennus, josta seinämässä on sama määrä aukkoja ja ampumahuoneitten ikkunoita vastaava numero. Piikkataulut ajetaan erinäisten pyörivän kehikon avulla liiterin aukkoihin. Aluepanta on hyvä käytävä, jossa pikka-taulujen hoitajat voivat liikkua tarvitsematta luoteja peljätä. Lautaliiterit ovat eri matkain päässä ampumarakennuksesta, 100, 175, 240 ja 300 metrin päässä. Kustakin ikkunasta kulkee nuora pikka-tauluihin. Sillä ilmoitetaan aina milloin pikka on muutettava. Kulu-ammuntaa jaetaan tavallisesti 3 päivää yhteen perään ja koto päivä aamusta iltaan asti. Siinä tykenee useita futoja ampumista koettamaan parastansa. Ampumista suoritetaan monella eri tavalla ja eri perusteiden mukaan ja samoin on palkinnoitakin njean-paa laatua. Lopuksi pitää sitten kaupungin hallitus suurenmoiset päivälliset, joissa palkinnot jaetaan. Mutta ampumisen ohella tavallansa pääajana on muulla yleisellä yleinen juhliminen juhlatentillä. Sen kautta tulevat ampumajuhlat warfinaisiksi kansanjuhliksi. Päähy näihin on kaikille vapaa.

Satun Hamoveriin juuri ampumapäiviksi. Kaikissa ilmoituspaikissa oli juurilla kirjaimilla ilmoitettu asia ja samalla oli kutsu, kella jotakin oli siellä tarjottavana, pitännyt huolen tiedonantostaan. Ujeimmat ajurit olivat laattineet karrin ja omnibus-karrin malliin, jotta niihin jopi noin 6 à 10 henkeä istumaan. Huokehikon päälle lewitettiin kaunis kangas ja seinämiksi panttiin toisenlaisia. Sitä paitsi koristettiin wamu lipuilla ja asetettiin määrättyihin katu-ten kulmiin odottamaan ja kieloitte-amaan väkää wauunin. Kun se saatiin tähteen, lähettiin ajamaan aikahyviä. 15 p. mahoi kutsu, josta woskikat tavallisesti ottavat 1 mk. Itapäivällä warfinin oli wäen liite oikein mahtawa. Muistanaan oli katu väkää. Si tarwintu outo teitä tiedustella, kun waan jura-ri jakeinta wätijoukkoa, niin joutuin pääsi jalkamieskin juhlatentille. Somat-kappästä alkoi kuulua epäselwä joutui-nen joutanto. Siinä oli postiuimua, harmonikka, waskitorwea, wiuluu, rumpua, pyhsyn pauketta ja niitä kaikkea yhtä-kaa. Läpemmä tultua nähti laajalta waan walkeita waateteltoja aivan kuin useita rymenttejä jotawäkää oli ollut leirissä. Mutta kun ääreen tuli, näki että telat olivatkin melkein kaikki olut-kapafaita, jillä täällä niiden välis-ja tawaratojuja, joiden sijalta kuului aika rähinä ja kiehke huuto; loitompaan pististi näkywiin karujellien pyöreät katohuiput lippuineen y. m. Kun tarkem-min tarkasti olutkapafoiden etuseiniä, näki niissä mita kauniimpia kylttejä ja päällekirjoitustia: esim. „Tässä asuu Lu-gust ja hänen rouwan ja, terwetulemaan“, „Tässä juodaan, mutta ei juowuta“, „Tänne ne nyt kaikki ovat kokoon-tuneet“, „Tässä makaa juuri tuoppi olutta ainoastaan 10 penniä“, „Tässä tarjotaan maailman parasta olutta juo-rawastaan tynnyristä“, y. m. lufemattomia. Teltojen sijalla oli pöytiä ja penkkejä permanto täynnä. Joisakuisia teltoista oli tingel-tangelia, toijissa taas tanssi-lawa, johon kaikilla naisilla oli vapaa-pääsy, mutta miehet saivat makaa jon-kun määrän. Mhleraan nähtywiin nai-set käyttävän etuoukettuaan, sillä kun ei ollut miehiä tanssittamassa, niin tanssi-wat he keskenään. Sillä nähtin siellä wanhoja attoja pyörimässä, niin suloi-sen näköisiä nautintoonsa antautuneina. Kun yleijöä ei ollut liakki, tanssitti hyypäri työkkipiikka ja rouwan kanssa tanssi toinen. Sillä kaikki siellä olivat, koto talonwäki. Kun kauppatawara-teltoja tarkasteli, huomasi kohta, ettei siinä ta-wallista kauppa tehty. Tiskillä seijoi suuri pyörä, jota mies tahi nainen pyö-ritteli ja käheällä äänellään tehoitti yleis-öä omensa koittamaan, „joka numero voittoa, tyhjä kohta waan ei woiita, jos pyörä jattuu jemmoojelle pyhähtymään“. Paljon siellä oli tawaraa ja kallitakin taluja ja aina niitä oli joku woiittaja-ni, joshan oli useampia, jotka tappawi-wat 10 penninjensä. Useita hynnemä oli näitä onnenpyörän kaupittijoita ja hywä nähti menekki olewan. Oli siellä paljon muitakin huwitustia: rajasusteltoa, nau-rutelta, kasperiteatteri, ameriikkalaisia wafokuwaajia ja ennen muita hynnem-kunta erilaisia karujelleja, joita käyttä-mässä oli useita höyrykoneita. Mikä ajoi reessä, mikä purjehti laiwalla, mikä ratjasti hewofella ja mikä tuki polku-pyörällä; kaikilla waan oli tehtävänsä ja täynnä oli wäkää joka paikka. Soi-

tantoa kuului kaikialta. Väitti wakinaijia teltoisja olewia joutoniefkoja, oli kierz-täwäidin pelimanneja, positiuiveja, torwi-toitokuita, säkkipilliin puhaltajia ja wiin-lunwinguttajia, jotka kiertiwät paikasta paikkaan joutellen ja kerjäten. Tähän tuli lijkäsi ommenpyörä-kauppiat, jotka huu-tiwat niin ääneen kuin jortunut kull-kunja waan jalli ja päälle päätteeksi ka-jaheteli aina wähen wäliin pyhsyjen pauke läheijistä ampumahuoneista. Näin ollen, kyllä siellä oli rojua ja mies je, joka kuffaronja täynnä jälttyi. Kolme pä-wää ja yötä kesti tätä lystiä melkein yhteen perään. Vämeän tultua, kun kufin sytytti kirjawat lyhtynsä ja tulensa, sil-loin wasta oikea elämä alkoi. Warfin-fiu tanssijaleisja oli ilo ylimmällään pi-meyden suojassa, kun ei niin tarkkaan woinut nähdä miten oli. Tanssimista warfinin jatkettiin aamupäiwän koittoon saakka.

Emmoista je on se jalkalaisen am-pumajuhlan elämä.

Heinäkuun 19 p:nä.

Wirkawapaus. Wiipurin howioi-keus on t. k. 13 p:nä myöntännyt pomes-tarille Kuopion kaupungissa J. O. Mäl-lerille wirkawapautta t. k. 17 p:stä lu-kien 15 p:ään tulewaa syyskuuta ja on howioikeus määrännyt waratuomari A. M. Gillanderin sillä aikaa hoitamaan sanot-tua wirtaa.

Kappalaisen waalisja Nilfissä, jota pidettiin t. k. 14 p:nä jai pastori D. Hat-karainen 13 m. 56 p:nä, Heinäweden kappalainen J. Mielonen 110 m. 40 p:nä ja Tuusniemen seurakunnan pitäjään-apulainen K. J. Melartin 978 m. 25 p:nä edestä huutoja. Waalin toimitti Raawin kirkkoherra J. O. Sipilä, ja notariuna oli ylioppilas Wartainen.

Suomen pankki. Kasjööriwirtaa Suomen pankin konttorissa Joensuussa on päättynen hakemusaajan kuluessa pankin jolytokunnalta hakeneet, tiet. J. n. d. w. t. pan-kin komissarius Jywasjylän haarakonttorissa A. L. Nyman, speidööri Sawon rautatieläkrämenestyössä C. B. Wickberg, w. t. kasjööri pank'n konttorissa Wiipurissa K. Basilier sekä konttoorkirjuri Pietarin haarakonttorissa A. W. Sawander.

Ylim. kospistifi fenaatin talous-ostastoon on jenaatti ottanut ylioppilas K. J. Johansonin.

Telefonimyhönytyksiä. Keis. je-naatti on antanut seuraawat telefonimyhö-nytykset: kruununwouti Hj. Langille, maan-wiljelysnewos M. Grotenfeltille, kauppias E. Lindbladille ja insinööri A. Kramille telefonijohdoton Joroisten pitäjän kirkon-kylästä Järwickylän kartanoon, Lehtoniemen melaan työpajan, Warlauden ruukin ja Taipaleen koiwufahan poikki Drawin ruu-kille Kantafalmen pitäjässä, sekä toijseen joly-ton Järwickylän kartanosta Piefkämäen rautatienafeman ja kirkonkylän, Saapakosken ruukin ja rautatieafeman poikki Seimolan kartanoon Joroisten pitäjässä.

Apt. C. J. Nyman ja tehtaan isännöit-sijä K. Arppe ovat pyytäneet lupaa tele-fooni-johdon rakentamiseen Wärttilän teh-taasta Tohmajärwen pitäjässä Kemien ky-län kautta Buhoiisten tehtaan Riteen pi-täjässä. — U. S.

Kuotjalainen uusi wirkikirja ote-taan Kuopion kaupunkiseurakunnassa käy-täntöön enji sunnuntaista alkaen.

Kuollet. Lappilan afemalla on äs-kettäin kuollut ylioppilas August Turu-nen. Wainaja oli kotoisin Tuusniemeltä, synt. 1856 ja tuli Kuopion lyheosta yli-oppilaaksi 1883.

Taastin junan alle joutunut. Tuontuostakin kuuluu itäviä janomia, että siellä yksi ja toinen täällä olisi joutunut junan alle ja mufertunut siinä kuoliaaksi. Wiime tistaina taastin eräs suutari Ro-lehmainen joutui junan alle Lapinmäen feuduilla Matkusjärwen lähellä. Mies oli kaupungista kotoisja Karttulaan lähtenyt tallustelemaan, wähen kerrasaan maistellen taakumatistaan. Mutta wiimmein woi-mat pettiwät ja paikan waarallisuutta ajatte-lomatta heittäyksen mies radalle nuku-maan, wiinaputeli wiereen. Ei kuollut onneton weturin alituista wihellystä, waan nukkui rauhallisena kunnes joutui weturin alle, jossa toinen käsi meni poikki ja ot-saan tuli suuri haawa, josta aiwot walui-wat ulos ja mies kuoli kaiken aikaa tun-notonna oltuana läänin fairashuoneessa wiime keskiviikkona.

Wieneekö tämä onnettomus tahallista, wai onko je luettava wäkiuomaim urkifi, sen toistanee kohta tapahtuwa ruumiin leikkauks. Weturin kuljettajan puolelta ei ainakaan tähän surkeaan tapaukseen enemmän

kuin muuhankaan ole ollut mitään syytä, sillä tälläkin kertaa annettiin wihellyksiä twallista tiheämmin ja sitä paitsi makasi mies äkki käänteen tafana ettei sitä pitem-män matkan päähän woinut huomatakaan. Jo tietäisi ottaa näistä useista onnetto-muuksista oppia je wälttää niin paljon kuin mahdollista radalla kulkemista, josta sitä paitsi on wahinkojen wälttämiseksi sää-detty 40 markan sakk.

Kuopion kylpylaitoksesja on kyl-pijän luku tänä kesänä 51, siis paljon suurempi mitä edellisinä kesinä tähän aik-kaan on ollut. Jo ansaitfi kylpijään en-tistä suuremmassa määrässä suunnata mat-kansa Kuopioon, sillä täällä kylpylaitokella, joka sijaitsee luonnon ihanalla Wäinölän-niemellä, on etuja, joita ainoasti harwoilla kylpylaitokilla on tarjona. Kattis ilma ja kauniit maisemat kaupungin ympäristöllä pitävät sairaan mieltä wirtkeänä ja Yuijon hawumetsän on erittäin terweellinen käwely-paikka warfinin rintatautiin.

Joenjuun-referwiasemaa on paroni Ramsay käynyt wiime wiikolla tarkasta-massa.

Samoin on hra paroni käynyt Juu'an referwipaikalla, tiet. Karj.

Luubistortyia kruununmaalle on ruwettu Nielsjärwellä melkoisella mieltymyksellä perustamaan. Tietääksemme on siellä eräsja metsänhoitopiireisja par'aitaa neljä torppaa, tai uudistaloo, syntymä-sillään, ja mielisjään tuntuuwa ufkoje ole-wan, kun noihin wiljelykselle warfin sowl-tuwiin waaroihin saawat ruweta asuinpaik-foja laatimaan.

Enemmän kuin juotawaa olisi, että yhä useampia uudistaloo alkaisi siellä kohota, sillä runsaasti siellä on oman kodin tar-witfijoita, janoo Karj.

Wälialkajeksi rotottajaksi Karttu-laan on otettu Petter Niemelä Kautalam-milta.

Walitus kuuluu olewan hankkeisja toijen kiertokouluopettajan walitsemista was-taan Karttulan seurakuntaan, joffi kirkko-raati on walinnut kiertok.-opettajan G. W. Sundén'in Roussiaisten seurakunnasta.

Heinän teloo on jo näillä feuduin aloteltu. Heinän tulo tänä wuonna on wiime wuotijeen werraten paljon pienempi ainakin kuuwaperäisillä niityillä.

Heinänteloo wasta alotellaan Nil-fissä, kun näihin aikoihin asti ei ole ainakaan kuivan maan niityissä paljo mi-tään niitettävä.

Runjaasta sadetta on saatu Nilfissä wiikkolauden päiwät läpeensä, jonka saatua kaswullisuus on melkoisesti wirtis-tynt.

Wattuja tulee Nilfiään tänä suwena paljon, muitakin marjoja toiwottiin tule-wan runsaasti kuitista päättään, waan kuu-wuus ne surkastutti.

Wenäläisiä turkiffia on yhä enem-män alettu ulkomailta ostamaan ja niiden hinta on melkoisesti nousfut. Muu-tamilta turkiffien myöjiltä ovat ulkomaa-laiset tilanneet suuria määriä niitä. Erit-täinkin kysytään näädän ja ketunahkoja. Tämä nahkojen tarwaton ostaniinen on pi-dettävä Pariisin näyttelyn anjona, siellä kun Wenäjän turkiffet ovat herättäneet eristystä huomiota.

Pohjois-ameriikkalainen naispa-ratiifi. Swistykksen pikainen kehittyminen Yhdyswaltain läntisijä piireissä on jaa-tanut naiset sellaiseen edistystilaan, josta idässä ei mitään tiedetä. Niin on laita etenkin Montaanassa, missä kaikkien sää-tyluokkain naiset yhteen jattuwat. Hienosti siwistyneen naisen rinnalle ilmaantuu täällä siwistymätön maanwiljelijän tytär. Täällä huomaawat pian kaikki olewanja uusisja naisilla on Montaanassa äänestysoukeus. Melkein jokainen nainen suorittaa weroa ja sentähden ei ne käy ainoastaan ääni-oukettansa, waan usein esiintynät kandi-daatteina julkisiin wirtkoihin. Bogemansisja oli joku aika sitten kullakulmuisja jättälis-mäinen julistus suwilla kirjaimilla: „Mä-nestääkää Hamiltonia, kansanwalittua“, tai: „Antakaa äänenne Darrylle“, tahi: „Mä-nestääkää Nichols'ia ja uudistuskfia“. Ha-milton, Darry ja Nichols olivat ehdoikkaat koulujen ylitarkastukseen piireissä. Neiti

Hamilton meni woiittajana waalitaistelusta ja neljäs ehdoas, muuan mies, pääsi töin-tuskin löwifse. Muutenkin on Montaanaisparatiifi. Maiden ja Sady nimisijä kaupungeisja ei ole ainoatakaan täyikas-muista naisista, joka ei olisi naimisijä, ja muita nuoria miehiä siellä ei ole kuin sel-laisia, jotka ovat jääneet sittenkuin kaikki naiset ovat walinneet itfellsensä miehen.

Kokous jetin. Dmiuinen ja erit-tään hauska kokous eli kilpailu pidettiin hiljaitaan Genewessä. Muuan jaippuan-keitto-yhtiö kehoitti peijättäriä Ranskasta, Sweitfistä y. m. maista kokoukseen, jossa keskusteltaisiin peijjoille kuuluvia kysymyksiä. Tuon kunnioitettawan ammatin edus-tajia kokoontui useimmista niistä kaupun-geista, joihin kutsu lähetettiin. Kokoukseen yhdistettiin juhlailluufkia ja kaikenlaisia huweja. Peijättäret kokoontuivat hohta-wisja puwuisja kolmesja höyryalukkesja Genewjärwen rannalle siihen paikkaan, jossa pefu piti tapahtumaan. Tähän ko-koontui suuri ihmisjoukko katselijaksi. Soi-ton säwelten katusesja alkoi sellaisen efineen kilpailu-efemenin, joka walmitfi piti jaa-taman 9 minuutisja. Ensimmäijen pal-kinnon jai pariifilainen, neiti Jeanne Les-évre, joka pefonsja toimitti kiitetävästi lhyhemmässä ajassa; toijen palkinnon woi-tti neiti Schmeel Wienistä.

Raistentolous pidettiin Pariisissa pari wiikkoa sitten, ja saapuwilla oli siinä 1,200 henkeä, melkein kaikki naisia. Edus-tajia oli kaikista niistä maista, joissa liite on woiittanut alaa. Wäwän toimista mai-nitaan huomattawimpana Desraimes nimisen neiden puhe, jossa sytettiin pappeja siitä wäärpydestä, jota muinaisajoista al-kain on naisia kohtaan tapahtunut. Pa-pit tahtowat nimittäin pitää yfin-omaisena oukettanaan kaswatusja, waikka naiset owat luonnollisja kaswattajia ja siis heidän kil-palioitansa. Desraimes-neiti janoi huos-mauttaen kuulijoilleen, että kaikki suuret waltafunnat owat waipeuneet tapain turme-lukseen. Miksi niin? Sijfi että jalolta naiselta kielletään oikea afemansa, ja kehno nainen on ylennyt walitfemaksi woiimakfi waltiosja. Kokouksen tarfotus on woiittaa naisille jälleen ihmiselliset oukettensa, jotka siellä owat mieltäwäisefi anastetut, ja an-taa uusi ja hywä suunta naisten wai-futukselle maailmassja, jota usein on wäriä-käytetty. Kokous wastusti jotaa ja sitä tuhlausta, joka seuraa jotaisja toimia. Se tahtoo edistäjä siwentyä etewimpänä ihmisyhden parannus-asteena ja kehittää suu-rempa täydellisyhtyä.

Mullistus maalaustaiteesja. Gräs-ranskalainen lehti kertoo että öljyllä maalaus on pian mennytä kalua.

Ranskan akademialle wapaista taiteita war-ten on nimittäin äsken tehty ilmoitus että useista kokeista petroleumiwäriillä maalaamiiseen on saatu odottamattoman loista-wat tulokset. Wärit pyhittäwät erinomai-sen kirjautensa ja maalauksia ei tarwitfe wernisjata.

Worms'in kaupungisja näinä päi-winä on wietetty omituisja riemujuhlaa, 200-wuotista muistoa siitä, että kaupun-gin w. 1689 poltettiin ranskalaiset. Juh-lan tarfotus on wawuistaa wäestön isän-maan rakkautta, ja kiihoittaa wihaa rans-kalaisja vastaan. Wiime mainitun aikeen woiittamiseksi antoiwat kaupungin wira-stokunnan kaikisja kansakouluisja jalka kirja-sen, jossa Worms'in häwitys tuwailtiin jynkimmillä wäreillä. Muutamat kaupun-gin ajukkaat lähettiwät juhlan johdoista ruhtinas Bismardille kirjeen, jossa kiittiwät häntä saksalaisien isänmaan rakkauden tu-lustuttamisesta tutulla lauseellaan waltio-päiwillä: „Me saksalaiset pelkäämme Ju-malata eikä mitään muuta maailmassja.“

Ruhtinas Bismard wastasi seuraawasti: „Minä kiitän Worms'in ajukkaita pstäwä-lisistä terwehdyskiesstä. Wirtistäköön 1689 wuoden tapausten muisto kaikkia saksalai-sja siitä, kuinka Saffa woietaan nöyryhtyä heikkouden ja sijallisten riitojen tähden.“ Bismard.

Terweyden edistämielje ei mis-jään tehdä tätä nyhjä niin lowasti työtä kuin Neapelisja, Italian entisessä pääkaupungisja. On näet usein hawaittu ja ha-waittiin w. 1884 wiimeksi että kolerautto tappaa pahimmin köyhien majoisja ja li-kaijien katujen warilla. Nyt rakennetaan waltion avulla köyhille wälle uudet ajun-not wanhojen sijaan, jotka on rewitty naan tafalle. Niinä tulee kokonaista 144 wanhaa tawua häwitettäväksi, 127 tawua lewitettäväksi ja 56 ihoa taloa uudistetta-waksi.

Lampunlaft. Ujeimmat tietänewät omasta kokouksestaanja miten hauraat lam-punlaft owat järkymään. Tämän ehkäise-

mijefi on ensimmäijenä ehtona lampunla-ftia ostettaisja tutkia tarkoin että lasisja ei ole rakkuloita ja että je on yhtä tajainen ja joffeenkin hieno, sillä hieno lasi halkea-matta kestää paremmin lowaa kuumuutta ja pikaista jäähtymistä.

Jos lasia pestään, on se senjälkeen huo-rellisesti kuimattawa, sillä pieninkin weden-pisära woi waukuttaa lasin halkeamisen kuumuessaan.

Hywin ynkintertaisella keinolla, jota kum-minkin harwoin käytetään, laadaan lampun-lafi karaiskuffi, nimittäin lasi laskeaan kat-tilaan 10—18 asteen kylmään weteen, jonka annetaan wähitellen kuumentua aina kiehumiseen asti ja lasin annetaan siinä kie-hua pitemmän aikaa, jonka jälleen lasin annetaan olla wedesjä, kunnes wesi jääh-tyy. Lasit owat käärättäwät waatteella eli oljilla ett'eiwät kiehuessa pääje kolahtamaan toijisja eikä astian reunoin.

Suomi ja Wenäjä.

Tanskalaisessa „Notior.altidende“ nimi-sessä fanomalehdessä on ollut kirje Tuk-holmasta, jossa puhutaan Wenäjän ja Suo-men välisistä suhteista.

Enkiffi huomautetaan kirjoituksesja että Suomi Wenäjän suhteen on täysin pyhsynt uskollisuuden kannalla. Se joka jon-kun ajan on Suomesja oukellut, tietää warin hywin, että oloja arwosteltaesjakin pyhsytään lain kannalla. Sittetuin Metfan-teri II wahwisti kaikki kansalaisoukeudet, kutsui säädty kokoon ja siten jälleen antoi maalle sen sijällisen itsehallinnon elimet, on kansan uskollisuus keisarillijelle perheelle ollut yhtä teeskentelemätön kuin täydellinen ja yleinen. Kirjoituksesja huomautetaan yhy-teydesjä tämän kansja Metfanteri II:n lau-sunto että Suomi oli ainoa oja hänen waltafunnastansa, josta hän ei mitään epä-ääntä kuullut. Nyhyinenkin keisari kuuluu laufuneen juosollisista mieltä Suomea koh-taan ja semmoista todistaa setin seikka, että hän useat kerrat on käynyt tässä maassa, jonka afufansen puolelta hänen ei tarwitfe pelätä sitä, mikä itse Wenäjällä katkeroi-ttaa hänen elämäänsjä.

Mutta suomalaisen uskollisjuutta ja re-hellistä menettelyä ei suurwenäläinen puo-lue ota korwijnja. Je muistawat satua kar-itsasta, judesta ja purosta, ja wiattoman Suomen wäitetään hämmentäwän Wenäjän waltafunnalle weden.

Kirjoituksesja huomautetaan sitte, mistä syystä perustuslailijien hallitufsen afetta-minen Wenäjällä on mahdotonta. Wenä-läisten tateus ei woi tietää, että pieni Suo-mi, joka kuuluu tjaarin waltikan alle, nau-ttii perustuslakia. Enkiffi moitittiin tullirajaa, ja heidän onnistuikin saattaa häiri-öitä ja wastusta tuolle pienelle naapuri-maalle, mutta nyt ahdistetaan sen keisarin wahwistamia perustuslaitokfia. Kun wenä-läisten ei ole yhtä hywä olla, niin ei mil-lekään syrjämaallekaan suotaisi hywää oloa.

Suomalaisia eiwät he oikeastaan woi-syyttää mistään, mutta heitä juututtaa että näitä „juofitaan enemmän“, kuin „maan omia lapfia“. Siinä mutka.

Suomalaiset fanomalehdet owat erino-maijen warowajesti kohdelleet wenäläisten fanomalehtien alituisja hyökkäyksiä. Wenä-jän euroopanmielinen fanomalehdistö on joskus ottanut puollustaafsen Suomea, mutta on käynyt niinkuin tavallisesti käy: hyökkääjät owat pitäneet lowempaa ääntä. Sitten kerrotaan että on koetettu Wenä-jään lewitittää tietoja Suomen afetufennu-kaisista oukeufisista. Puhutaan fenaattori V. Medelinin tunnetusta teoksesstä sekä hyök-käykfistä sitä wastaan, ja sitte kenraali-kuwarnööri estitykfesstä „Hallitufsen sanan-jaattajassa“.

Ei ole mahdollista ajatella, että täm-möinen wirallinen wastalauje, jossa muu-toin erittäin mainitaan „Woskowitzin Wä-domosti“, olisi pääsnyt julkisjuokseen ilman keisarin selwäsanaisja myönnystystä, ja „Ro-wosti“ pitääkin sitä erinomaijen tärkeänä tapauksena. Se on siis jattottawa uudeksi keisarin wakuutteesji, joka suorastaan tar-koittaa suurwenäläisjä hyökkääjia, ja sem-moisena se on pidettävä Suomeslle warin tärkeänä afatufjana.

Kun siis, huolimatta tapauksista Itä-meren maafunnisja, jotka nekin osaksi jaa-tawat wiitata „oukeufiin“, jaatetaan toi-woa että Suomen isenäisjuhtä pidetään ar-wosja tulewajuuwedesjakin, niin siihen ei ole syynä mahtawan naapuriwaltian yhdistykfen tapahuesja myönnöttämät oukeudet, waan se, ett'eiwät naapuriolot ulkomailta herätä minälänlaista peltoa. On suuren suuri ero Suomen ruotfalaisten ja Itämeren saksalaisten perimämuistojen välillä. Wenäjän johtawat piirit huomaawat epäilemättä tämän kyllä; mutta haitata kuitenkin saatta Suomea, että ulkomailta usein hoetaan

Ruotin miettävän Suomen takaisin valloittamista tahi siihen taipuwan, ja että Suomesfakin suojittajien samaa ajatusta.

Mitä Ruotin tulee, täytyy mennä pari vuosikymmentä taaksepäin löytääkseen sitä valtiollista epäselvyyttä, joka arveli Ruotin ja Suomen vanhojen olosuhteiden uudistamista mahdolliseksi. Ruotsalaiset kättävät nyt hyöntein, että Kaarle Tahanan niemimaa-politiikka, joka välillä ajetaan Bojjanlahden ja Itämeren, on ainoa mahdollinen ja ajateltava, Venäjän voiman paituttua nykyiseen. Turja on mainittavaan, ettei Norja millään muotoa voisi suojia tätä ajatusta ja että se mieluummin näkisi mitä muuta tanskan. Mutta eivät Ruotsalaiset itsekään sitä suosi, kuten jo on sanottu. Kun äskettäin muutamisja saksalaisissa kirjelmisjä on kosketettu tähän seikkaan Saksanmaan liitoista puhuttaessa, saattavat asianomaiset olla aivan warmat siitä, että samoin kuin Ruotsissa wanhat haavat ovat ummistaneet, niin ei mihinkään liittöihin, jos semmoiset saattavat tulla puheeksi, ruweta, jotka muuta tarvoittaisivat kuin Skandinavian niemimaan cheyttä.

Wielä naurettawampaa on otakua että Suomesja olisi taipumuksia tammöidiseen yhtymiseen. Tulee muistaa, että joskin Suomi Ruotin aikana lähetti harwalukuisen edusmiehistön waltioapäiwille, niin se wasta 1809 tuli nauttimaan itenäisen kansan oikeuksia ja etuja. Joll'ei ota lukuun suhdetta ulkomaahan, joka kyllä on erinomaisen tärkeä, niin liikutaan itenäisesti omalla pohjallaan, mutta niin ei ollut laita Ruotin aikana.

Ja joskin Suomi yhdistettäisiin Ruotin kaikkine oikeuksineen, mikä woiitto siitä olisiakaan. Samoin kuin ennen vuotta 1809 abdistajii sitä alinomaa mahtawa Wenäjä joka ei sietäisi wieraasta waltaa Pietarin kintereillä. Waikka siis joku suuruutain jota woiittin erittää Suomen — niin Wenäjä ei lepäisi, ennenkuin se woiittaisi Suomen takaisin, ja silloin warmaan kaikkien „oikeuksien“ jäljetkin pyyhittäisiin pois. Ja sita paitii ovat suomalaiset aivan tyytyväiset nykyiseen asemaansa: Heitä ei Wenäjän yllwalta rasita niinkauwan kuin heidän oikeuksiaan pidetään arwossa. Skandinawian yhdistettyinä eläisivät he taas alituksessa pelossa ja painawien sotalaitosrasitusten alaijina. Ja suomalaiset ovat kansja, he tahtowat olla suomalaisia; alköön sitä unhotettak.

Wenäjän hallituksen etu on epäilemättä kaikin woiimin säilyttää tätä asemaa ja mieltä suomalaisissa. Se onnistuu parhaiten jättämällä suomalaiset suomalaisiksi. Semwuoksi ei suomennielistä liikettä, joka wiime wuosina on päässyt täydelleen woiolle, wastuuteta yli-ilmoisja, ennemmin päinwastoin, eikä taas Suomen ruotsalaista fiwistystäkään koiteta häiritä. Luultawasti pidetään molempia puolueita maan lapsina, joiitten käy semmoijina itseänsä pitämisen yhteisen sijällisen itsehallinnon wallitesja.

Ulkomaalta.

African oloista.

Euroopan nauttiesja kuin ukkoispiwien wälialkaista tyyntä ja rauhaa, riehuu mustien maa-osassa Afrikassa werisiä tahakoita waltioollisja etujansa ajawia Euroopan fiwistyskansjoja wastaan. Zanfiwarin rannikolla ovat Saksalaiset selkkaantuneet itäwiin rettelöihin. Englannin etuja ajawa Emin pasha ja Stanley ovat Milin alkulähteillä saaneet kowia päiwä kofea, Italialaiset taas Abyssiniasja, jossa wiimeksi mainitusja maassa riehuvat sen lisäksi sijälliset weriset kapinat — siinä ovat pääpiirteisjään Afrikan etewämpain alkufansojen nykyiset liikkeet. Siwistys, kauppa ja teollisuus tahtoo lopultakin jo pakolla tunkeutua mustien maa-osan sydänmaihin, se tahtoo taafen tulleja ja miekalla raivata itselleen awarampaa alaa, sillä sen kotimaa Eurooppa on jo käynyt sille ahtaaksi, woiwottomaksi nauttimaan itse keskuudessa kaikkea sitä mitä warktuneen teollisuuden ilmiuomina wuosittain kauppan ja käytännön alalle ilmaantuu. Euroopan walistus tahtoo jo ryhtyä teollisuus Afrikan palvelijaksi, tahtoo lewittää sinne ylimääräiset teofensja waihtamalla ne siltä saatawiin raafa-aineksiin, joista taas on saatawa uusia syötöje yhä wikaustwille maailman markkinoille. Waiherwautus tulee wihdoin taltuttamaan kehittyvät kansat; kohonnut teollisuus ja kauppa on kiinnittäwä painentolamää wiettäneet wilit wakuwin elinkeinoihin ja maanviljelykseen niin walmistaen samalla alaa kristinopille, mikä kulkerwain kansakuntain kesken ei hywin woi hedelmää näyttää.

Mahdilaisten joukko, mikä wuosia on tehnyt häwiötä Englantilaisten ja Egyptiläisten yhteisille joukoille ja aitanan jumannut englantilaisten kuolemattoman Gordonin, nyhajan Hannibalin, on wiime päiwinä kärsinyt perinpohjaisen tappion ylä-Egyptin warjinaisilla rajoilla. Rairosta saapuneet lähtöfanomat wiime wiikon alusta kertowat Englantilaisten lyöneen Mahdilaiset kokonaan ja näännyttäneen ajamiinsa wuoriseutuihin janoon, niin etteiwät ne itinä enään woi waaralliseksi wastustajiksi ryhtyä.

Melua Ranskan edustajahuoneessa.

Ranskan edushuoneessa oli taas heinäk. 12 p. meliseen kohtaus. Kun siinä-asiain ministeri oli selittänyt, että hän, niinkauwan kun hän on ministerinä, on hankkijwa järjestykselle ja laille kunnioitusta, pilkka; boulangerialainen Laguerre hallitusta ja nimitti korkeinta oikeustoa taiken oikeuden irwikuwaksi. Edushuone riisti Laguerreltä sanat fuusta. Laguerre kieltäytyi astumasta alas puhelawalta. Siinä melussa, joka nyt syntyi, laffautettiin istunto. Edushuoneen jälleen kokoonnuttua, jatkoi Laguerre hyökkäykseään hallitusta wastaan ja suljettiin silloin edushuoneen päätöksen mukaan wastajeksi istunnoista pois.

Senaatin syytöskomitea päätti haastattaa Boulangerin, Dillonin ja Rochefortin oikeuteen.

Paawiko muuttaa Roomasta?

Paawiko ei ole siitä pitäen kun hän menetti maallisen waltansa, wihjehnyt Roomassa. Tuon tuostakin on huhuja liikkunut hänen aifomutuksesta mufa muuall muuttua, Italian ulkopuolelle, wieläpä ulos kofa Euroopastakin. Mita ajottain on ajatuksia huomiota eri tahoilla. Mutta toffhohan nytään tuumasta totta tulee. Sillä waikka mahlawalta kuuluneekin tuo sananlasku: „ubi papa, ibi ecclesia“ (missä paawiko, siellä kirkko), niin paawilaisuus kumminkin on tuhansilla langoilta kiinnitetty Rooman maan-alaan. Siellähän ovat pyhän Pietarin ja pyhimysten haudat, siellä ovat muistotaruksiset kirkot, siellä on lawealle haarrautuneen kirkonhallinnon keskus, jonka toimia suurimmafsi ofakfi hoitawat italialaiset papit; useimmat kardinalit ja prelatit ovat italialaisia eiwätkä he halua lähtää Italiasta, kofa ulkomaalla arwelisiwat olowan maanpakolaisja; ja ainoasti Roomassa woi paawiko nauttia täyttä wapautta. Sentakia ei paawiko jättämään Roomaa, puhufoon hän ja uhatkoon sitten mitä tahaansa.

Wenäläiset Keski-Afrikassa.

Taka-kaukasian itäiseltä rajalta ja Bukharasta, josta muuan kuufausi sitten kuului sotaisja janomia, kerrotaan nyt rauhallisja uutisja. Oja sinne määrättyjä Wenäläisten joukkoja on jo takaisin kutsuttu. Muuan asian tuntewa janoi siellä ratkaiweralla hetkellä, kofme kuitakutta tafaihin, olleen 8,500 sotamiestä, joka kuitenkin otakuitaan liioitelluksi.

Bukharan emiiri, joka kokonaan on wenäläisten ystäwä, kun hänen krumunnsja Wenäjän awutta fikistuijii, lähetää syhyllä poikansa Pietariin, jossa prinsfi menee howiwalwelijain joukkoon. Emiirin welikin kaswatetaan howiwalwelijain seassa Pietarissa kokonaan wenäläisellä tawalla.

Kiinan kauni wiettää 25-wuotista hallitusjuhlaansa. Hänen yhäiyyhtensä ortosin, wenäläisiltä selkäänsä saatuja, aiwastaan nimeksi hallitsija ja Wenäjän armosta, mutta hän nauttii kuitenkin, niinkuin toiset itämäiset hallitsijat, paljon etuisuuksia entiseltä wiholliseltaan, mutta nykyiseltä ystäwältään, Wenäjältä.

Kiireessä sepustettu waltaus Savon uskonnollisiin hyökkäyksiin ja hieman muutakin.

Naamattu ei jano misjään kohden, että aurinko kulkisi maan ympäri, joskin myös raamatun tutkijoita (theoloogea) on paljon ollut, jotta ovat siihen käsityksen tulleet. Naamattu janoo waan siinä paikasja (Joofuan kirja 10: 13), johon aina ja aina waan wedotaan, seuraawajesti: „Ja aurinko seijoi (heprealainen sana: daaman) ja kuu seijoi (heprealainen sana: aadaam) siihen asti kuin kansja kofsi wihamiefensjä.“ (— aurinko seijoi Gibeoniasja ja kuu Ujalonin laakiossa —). Ei ole siis sanallaan sanottu, että aurinko yleensä kulkii maan ympäri, niinkuin sitä wängätään, eikä edes niinkään, „että aurinko olisi seijahnut kuluksaan“, waikkakin suomalaisissa fikforaamatussa on aurinkoon nähden käytetty werbi: seijahiti. Alkufielen mukaan kuuluu nyt kumminkin, niinkuin jo sanottu, edellä ojojittettu lause seuraawajesti: Ja

aurinko seijoi ja kuu seijoi j. n. e. Mitentä siis tämä on ymmärrettävä? Eihän mitenkään muuten, kun että Jumala pistenti päiwä-ajan Jereelin lasten hywäksijheidän wihollisiansja wastaan, niinkuin luku selwästi janoos. Eikä tämä raamatun omienkaan janojen mukaan ole mitään tawallista, sillä luemmejan seuraawassa wärsjysjä: „Ja ei ole yksikään päiwä ollut jenkaltainen, ei ennen eikä sitte“ j. n. e. Naamattu janoo siis selwästi, että tämä tapahtuma oli jotakin outoa eli toisjin janoen „Jumalan kirjetyä“. Eihän siitä siis Joofuan kirjan kirjoittajakaan ole tietynäen ollut, että tapahtuma oli erinomainen ihme. Mitä siis tässä kohden on sanottawaa!!!? Mutta sanotaan ehkä, että seijoojan samassa wärsjysjä: Niin seijoi aurinko keskellä taivasta ilman laskestua kofa päiwän (Joof. 10: 14); ja tuo sana „laskeutua“, sehän ojojittaa, että Naamattu oppi on se, „että aurinko kulkee eli liikkuu“. Tämä wärsjy kuuluu alkufielen mukaan oikeastaan: Niin seijoi aurinko taivasten keskellä (eli puoliskiosja) eikä siiruhnanut sijällekäydä kokonaan (majaansa) niinkuin joku päiwä. Mutta joskin nyt syhymsjessä olewa sana „buu“ käännetään, niinkuin se ehkä woidaan kääntää, sanalla laskeutua, niin mitään sitten? Suomen kielessä, niinkuin kaitisja minulle hiukkajensa enemmän tunnetuisja kielisja: ruotsissa, saksassa, kreikassa, latinassa, ranskassa ja tanskassa janoetaan aina: aurinko nousee ja aurinko laskeutuu. Tahdotaanko tällä perusteella nyt wäittää: että kaikki suomalaiset, ruotsalaiset saksalaiset, kreikkalaiset, latinalaiset, ranskalaiset ja tanskalaiset luulewat ja uskowat, että aurinko kierää maan ympäri; ja miksi ei?? Woiwatto Savon wiijaat pojat janoa minulle: miksi ei niin wäitetä? Ja toisekfi pyytäjien, että nuo samat pojat esittäiwät mitentä tuo ajatus: aurinko nousee, aurinko laskeutuu paremmin toisella tapaa Suomen kielellä laufuttajii??! Onko tämä jaiwartelemisja? No! niin pitäkää Naamattuun nähden, joka tässäkin kohden on täydellisin, suutanne wähdän pienempänä!

Mutta me puhuimme jo Jumalan ihmistä. Mitä eiwät kaiketi Savon pojat usko löytywän; mutta „porkuri-pöytiä“, niitähän Savon poikienkin täytyy uskoa ja kummituksia he ainakin pelkääwät — sita olen Matti Weikäläisestä wiime talwena nähnyt. Tämä onkin luonnollinen seuraus: Joka ei Jumalaa usko, se uskoo kummituksia. Niinpä jätän nyt Savon pojat kummitusjiaan ja porkuri-pöytiään miettimään ja kirjoitan tässä nyt hiukkajen järewämpiä ihmisiä warten.

Me emme elä erinomaisten ihmitten aikakaudessa, sillä uuden testamentin aika ei enään ole warjinaisten ihmitten aikakausi, sittenkuin suurin armoihme on jo tapahtunut. Erinomaiset ihmheet kuluwattin waan warjinaisesti suurempain tapahtumain ja Jumalan luontien syntyä-aikakausiin. Zentähden janoo Naamattu myös suuria ihmisiä tapahtuwan tämän maailman wiimeisinä aikoina (ennentkuin nykyiset maailma taiwaat ja maa palawat 2 Piet. 3: 7, 10), ennenkuin uudet taiwaat ja uusi maa luodaan, joissa wanhuruskas asuu (2 Piet. 3: 13) — ja silloin telee pimeydenkin walta suuria ihmisiä ja merkejä (Math. 24: 24). Jos näitä wiimeänimituita nyt tapahtuiksi, mitkähän niitä uskoisi — epäuskoiset (s. o. niinkutsutut uskottomat) ja wääräuskoiset!!!

Mutta tawallisessa maailman juoksuksatin tapahtuu, erinomaittain luonnossa, sijällisen jumalallisen woiinan kautta ihmisiä, waan niitä ei epäuskoisen huomaa ja ymmärrä ihmeeksi. Joka wuosi uudistaa Jumala luonnon ja syhyntää elämä wuolemasta, mutta tätä ihmettä ei uskoton huomaa ja ymmärrä Jumalan työksi. Ja ihmishistoriasja, niin yleisessä kuin yksityisen ihmisen historiasja, tapahtuu ihmisiä — waan ei epäuskoisen niitäkään huomaa ja ymmärrä. —

Minä käännyin taas Savon poikien puoleen. Miten Savon pojat kättiwät ihmisen sikiämisen — olisi hauska kuulla. Että Savon pojat itse syntyperältään ovat apinanpoikia, sen otan uskoakseni, koskapa he itse paremmin kuin minä tiennewät syntymäperänsä ja sukuluetteloaan, sekä kaikki ulko- ja sisämerkitkin selwästi ojojittawat, että he ovat tawallisia ihmisiä erkanewia, mutta miten he kumminkin järkellä tydyttawästi kättiwät omaa sikiämistansä sekä syntyänsä, sita tahtoiin nyt tietää ja jään siis tässä kohden odottamaan täydellistä ja järkewää selitystä. Minun ajatukseni on tämä: tekemällä ei saada ihmisen eikä myöskään apinanpoikia syntywään, sillä elämäähän ei ihminen woi luoda. Mutta mitä Savon pojat osawat tehdä, sita en niin warmasti woi janoa. Ehkä he joskus wot tehneet apinanpoikia! — Wielä tak-

don tässä kappaleessa Savon monista jopimattomista kirjoitustista huomauttaa alkufuudella olleesta kirjoituksesta „Siunaa waltakunnan sotajoukkoja maalla ja merellä“. Tässä kirjoituksesta syhyttää Savon toimitus kirkkoa ja pappeja siitä, että sotajoukkoja wuosi wuodelta maailmassa on pitänyt lisätä. Tämä taitamaton rufous olisi muka hyppää siihen, että sotajoukkoja aina waan tarwitaan lisätä, sillä rufoksen ajatus olisi muka oikeastaan tämä: Lisää waltakunnan sotajoukkoja maalla ja merellä! Jos tätä neronelemahtawaa selitystä puolestamme nyt hywäksyneen, mihinkään päätelmään me tulemme jos tätä samaa selitystapaa käytämme poistaaksemme rufousta: Siunaa Jusja, Pekka ja Kaapro Jääskeläistä; ja jos selitys tässä kohden hywäksytään ja tunnustetaan oikeaksi, kuinka monet siitä rufousta tahtoiwät kättää? Emme juinkaan me. Kyllin on jo olewisjakin! Waan mainion selityksenne johdosta toiwoiitte Te kaiketi, että Teidät kirkolliskokoukseen lähetettäisiin ja uskallatte ruweta Naamattua wielä lisäfsi jaiwartelemaan. Häwettä siis! Teillä ei ole edes tawallinen järki; sen wähemmin uskonnollista järkää niin että Teille woiisi myöntää minkäänlaisista sanawuoroa uskonnollisissa asioissa. Muistakaa tämä. Teidän iwat, jos sellaista julkisestikin uskallatte esille tuoda, omat mitä kurjimpaa laatua eikä Teille sanomalehdissä kofa woi edes wastata — waan oikeudessa, jos maassamme enään oikeutta uskonnollisissa asioissa annetaankaan. Minä olen puolestani walmis käymään waikka linnnaan istuimaan äkäisestä kirjoitustawasta, waan minä janoen: se pitää olla loppu teidän iwanne ja häwtyttömyksenne kansja. Heräätkö Savon kansja, uskotomuiden unesta, wai wieläkö selwempää todistuksia pitää meidän esille tuoda — wieläkö meidän ja muitten pitää kau'emmakfi mennä. Minä olen kerän ennen wedonnut Savon kansja omaan tuntuon ja minä wetoan wieläkin! Minä olen kerän syhynt: tahtooko Savon kansja kannattaa tuollaisia lehteä, ja nyt minä syhynt: tahtooko Savon kansja elättää ja suojia Jumalaa ja Jumalan sanan halwentajia! Sä Savon kansja, jota minäkin rakastan, sun omatunnonlesi panen tämän syhymsjhen: tahtooko kannattaa Jumalan sanan halwentajia. Wastaa jaa! eli ei! ja tee se työllä. Sinä tilaat tuota lehteä ja Sinä luet tuota lehteä, waan et huomaa kuinka enemmän ja enemmän joudut Jumalasta loitommakfi kunnes itse olet halwentaja ja wiimein pilkkaaja! Mutta se on totta; ei Savon kansja niin itse sita tilaa, waan maakauppiaat ja muut sellaisetjan ne tyhyttawät sitä lehteä kansjalle. Samalla tapaa ja jamat miehet kun ennen milt'ei wähsin kaasiwat wiinaa ja olutta ihmisten kulktoon — ne pistawät nyt nästisti Sawo-lehteä ihmisten taifuun ja kylläpähdän sitten keskenänjä tiseisjään sopiwat. Onkohan se sitte kahwi wai Sawo, joka oikeastaan Ruwernöörin kautta uloshaetaan? Ja Sawo — se kerskaa waan jok'ikisessä numerossaan monista tilaajoistaan. Niin ne pojat kostiwat!

Kumminkin huomaa kansja, — jokainen on edeswastauksessa itse edestänjä — joskin sillä on suurempi edeswastaus, joka muutenkin on wietelyst ja onnettomakfi saattanut. Ja te Savon herrat! Kirjoittakaa nyt taas Matti Weikäläisen eli jofonfuhun muuhun heimolaisterne lehteen tuosta „uudesta profetasta“, „tuosta uudesta Gibeonista Ruopiossa“, ei se minun niskoiani paina. Kirjoittakaa myös omasja lehdesjännekin tämän kirjoituksen johdosta mitä tahansa — en huoli, enkä ennätä wastata ja ainoastaan jattumalta näen joskus lehteänne. Waan jos hieman maltatte mieleenne, niin saatte kuulla enempeä ja wähdän opettawampaa. A. B.

Ikkunani ääressä.

Oli kirkas päiwä kefäkuun alusja ja aurinko wirtistawänä paistoi; koiwut puhkajiwat jo waalean wiheriöitä lehtiään ja ruohostiosja kewätkuffafet korottiwat päitänjä lämpimiä auringon säteitä wasten. Seijoin awatun ikkunan ääressä huoneessani ja katselin tuota raitista wiheriöimistä ja ympärillä eloon yhä enemmän ja enemmän wirtuowata luontoa. Tunfin että ihmishyhdämmessäkin on kewät, kesä ja talwikaikansa ja että sejin woi lämpimäfsi tulla useamman kuin yhden kerran; sillä en woi tunnustaa minä puolestani sitä oikeaksi että ihmishyhdämmellä olisi ainoasti yksi kewät. Niinkauwan kuin maailmassa on olewassa jotakin suurta, jaloa ja hywää, jonka hywäksij syhdän woi sykkiä, ja niinkauwan kuin toiwon aurinko walaisee joskus syntää tullejuutta, silloin ei ole wielä talwi tullut, waikkapa lumi peittää kiharat ja wuodet ovat kalpeakfi tehneet posket.

Ihmishyhdän on maailma, ei mitään maailman oja. Tässä samoin kuin maailmassakin on kuumia kylmiä ja lauhkeita wyöhykkeitä. Sielläkin on tulwuoria ja jääwuoria; edelliset tuskin ennen ja muutoin jammuwat kuin uios puhseimisen perästä ja jälkimmäiset sulawat sitä myöten kuin rakkauden ijanakffinen aurinko nousee taiwaalla yhä korkeammalle. Nämät jääwuoret ovat ufein syynyä siihen, että niin wähdän joskus wälitämme lähimmäfsistämme. Ja kun elämä edessä päin näyttää syntästä, silloin ovat sydämmen tulwuorista juoksewat laawawirrat haudanneet allensa toiwon hyymyelwät seudut.

Syhdän täynnä tällaisja ajatulsja ja mielluwitulsja jään seijomaan ikkunani ääreen. Mutta kofa kääntyi huomioni lapsiparween, jofa nurmikolla leikkiwät „talojilla“. Suukupera ei näkynyt pienen wäden keskesjä syhymsjhen tulewan, sillä herasmiehen poika otti waimofseen torpparin tytön. Paljasjalokaijena ja wielä ryhyhyjenäkin ollen kufui kofa seura häntä „wapaaherrattarekfi“, ja wapaahän oli sanan täydesjä merkitysjessä, sillä ei ollut edes aapinen wielä hänen wapauttaan rajoittanut. Myllärin poika otti waimofseen pienen neidin; ja sitten käiwät herraswäet wieraijilla toisensa luona.

Katfellesjani tyytywäijänä kaikkea tätä, riensin ajatulsjiani muutamia wuosia eteenpäin ja silloin näin kaikki muuttuneina: nuori neiti, erotettuna lapsuuden sulhaispojastaan, seurusteli wertaistensa kansja ja myllärin poika oli perinyt ifansä ammatin. Torpparin tytär oli palvelijattarena heraswäellä ja puhdisti entisen lapsuutensa leikkitoverin kensjä. Ei ykfitään näistä pienistä olennoista, jofa nyt leikkiwät tuolla wapaassa luonnossa, ajatellut, että niin käwi maailmassa, mutta kaikki ilman nurinata alistuwat kofalonsja waltaan.

„Iveys ja etuluulot“, janoetaan, „muo ylipääsemättömöt sulut ihmiskunnan kifa-kentällä, ovat paljon pahempain aikaan-jaaneet!“

Mutta korkeammalta näkökannalta katfoen ei mahtane tämä jättyrajoitus näyttää niinkään wäärältä. Mieleeni näet juoh-tuu muutamit riwit, jofa eräs kirjailisja janoo muutamain ylymyksen laufuneen köyhälle talonpojalle: anna minulle iloisen syhdänmesi ja minä kernaasti annan sinulle linnani!“

Kun olin ikkunan kiinni panemajillani, huomasin hämähäkin werkon kattofirren alla. Hämähäkki oli poisja, ehkä sentakia, että hänen werkonja oli walmis ja oli fiten täyttännyt elämänsä wähdän tehtäwän. Mutta madontoppa riippui siinä sen sijaan. Ehkäpä, niin ajattelin, pieni perhonen makaa sen sijässä tietämättä tästä suloisesta maailmasta, joka hänen ulkunaan on.

Leikkiwät lapsetkin huomajiwat nyt madontopan ja tahtoiwät sen werkosta alas jaada — lasten tawallisesta häwittämishalusta; mutta myllärin poika, pienokainen, jonka filmisjä tarkkanäköinen sielu kuwastui, huusi: „Ei, ei, alkää kosketo, waan antakaa sen siinä olla! Aikaa myöten tulee siitä perhonen.“

„Perhonen, perhonen!“ huudahtiwat kaikki. „Niin, kaunis perhonen, kunhan wain annatte sen rauhasja olla.“

Ja matokoppa sai olla rauhasja. Usein huomasin minä pojan käywan katsomassa sitä. Wikkään käwi muutos, sillä siihen ei auringon walo käynyt.

Kewät meni, kefä tuli. Luonto oli kufkaismaailmansja walmiikfi tehnyt ja perhosef lenteliwät edes tafaisin kuffiwalla kentällä; tuskin yhdenkään mieleen lienee juoh-tunut, että kattofirren alla oli pieni olento, jofa siellä kaipaif ainoasti auringon paistetta tullaifsen yhdenlaisekfi kuin muut.

Tuli syhy puoli ja minä näin heinää tehtäwän. Poika käwi tuon tuostakin katsomassa madontoppaa, sillä hän halufi sen kehitystä seurata. Eräänä päiwänä awafin minä ikkunan puhuakfeni muutamia janoja pie nell e luonnontutkijalle, jofa minä arwelin aikaa myöten tulewan suuren. Mutta juuri kuin minä rakensin tuulentupia pojan tulewajisuudesta, tuli tuulentuupuska, jofa puhalsi matokopan werkosta pöyhälleni.

Silloin aukafin minä kopan jofa sijässä oli olento, perhosekfi aijottu, mutta — auringon puutteessa ei ollut woinut kehittyä, waan oli paleltunut jo ennenkuin kefäkään oli tullut.

Kyynel nousi pojan postipiäille — en tiedä minkätähden.

Kuin kaban monta koppaa lienee ihmiskunnassa — tarkoitan ihmishielun moniaifisja taipumuksisja ja kywysisja — jofa auringon walon puutteessa paleltuwat? Mutta monesta heistä kumminkin toiwomme, että ne saawuttawat täydellisyhtensä aurin-gon walon lämpimästä toisesja maailmassa.

E. LÖFBERG ja Kumpp. Pukutehdas ja Kangaskauppa Kuopiossa. Asunto: Länsivuorikatu N:o 50.
Alituinen varasto! Kalkiksi vuoden-ajoiksi kaunilista ja kestäviä **Puku-, Housu- ja Paletto-kankaita** y. m. räättäliliikkeen kuuluvia tarpeita parhaiksi tunnetuista koti- ja ulkomaan tehtaista, joista tilausten mukaan valmistetaan ammattiimme kuuluvat työt huolellisesti kohtuullisilla hinnoilla. **Alituinen varasto!**
Huom.! Muovivärisiä herrain käsiineitä (handskar), hengselliä ja gummi-kauluksia myydään halvalla hinnalla. *Posti- ja Sähkö-osoite: E. Löfberg & Kumpp., Kuopio*

Voikauppa-Yhtiö Kuopiossa

ostaa ja myö voita. Hinta riippuu voim lajista.

Hydytään sijaa arv. lehdesännefeuraavalle: **Silmät auki.**

Totuutena ovat pidettävät nämät vaamatun sanat: „vanhurskaus korottaa kansaa, mutta synti on kansan häpeä“. (Sana. 14, 34). Sillä mitään muuta voimaa emme tunne jolla kansa voitaisi synnit, hankkii vanhurskauden, rauhaa ja toista iloa, emmekä tunne mitään muuta todellista lääketähtäin siivelelliselle ja yhteiskunnalliselle häädelle, kuin sen mikä kristillisyyden ihmiskunnalle tarjoo. Eikä kristillisyyden ole mikään yksittäinen asia, vaan on se yleinen, yhteiskunnallinen asia. Ja sellaisena se tähän asti on meidän kansassamme ollut. Tähän asti on Suomen kansaa pidetty „uskonnollisena kansana“, ei siinä merkityksessä, että kaikki sen jäsenet olisivat eläviä, totia kristittyjä, vaan että kristillisyyden on ollut kansamme tunnusmerkinä, ja että se on ollut mahtina, mikä on ohjannut kansan elämää ja antanut sen la'eille ja laitoksille omittujen luonteensa. Mutta näinä aikoina on joiltakulta taholta rynnähty kristillisyyden kimppuun. Näistä sanan kansalaisilleni.

Ne hebeldmät, joita vapaamieliset sanomalehdet jo ovat saaneet maassamme aikaan usealla taholla uskonnollisessa ja siivelellisessä elämässämme, ovat ojitse nähtävissä. Erihaaroilta maatanne kuuluu valituksia siitä, miten kristillisyyden kansassa on yhä enemmän riutunut, kun on sokeasti ruvettu kuulemaan vapaamielisten sanomalehtien opetusta.

Yhä suuremmalla rohkeudella ovat vapaamieliset sanomalehdet käyttänsäkin ruvenneet toteuttamaan Jesuitain lausetta, että tarkoitus pyhittää keinot. Yhä innokkaammin on jalkojen alle ruvettu tallaan maan totuutta ja oikeutta, keinoista vähääntään välittämättä, oli ne sitten luvalifia, tai luwattomia. Tästä on seurauksena, että kunnioitus kaikkeen, mikä on pyhä, vähitellen katoaa. Mainitsemani lausissa sanomalehdissä on sellainen henki, joka yhdesä tai toisesa suhteessa on myrkyttämällänsä koko kansamme elämän. Niissä epä kristillisyyttä istutetaan kansamme, sellaiseen kansankerrokseemme, joka, kykenemättömänä asioita arwostelemaan, tavallisesti ottaa kaikki amosjolin vastaan, warfinkin kun tuota pahaa esiin tuodaan hywin miellyttävässä muodossa. Ni, näet huomata, mikä hengen lapsia nuo ovat, jotka ovat ottaneet tunnustanaksen: minä en pelkää Jumalaa, enkä häpee ihmisiä. (Lut. 18, 4.)

Tässä asemassa ollen tunnen itseni welwoitetuksi esintuomaan kansallemme waroitusten noiden wiettelijain opista erillään pyymään. Jokaisen, joka kristillisyyttä tahoo kansassamme pyhyttää, on pyhä welvollisuus woimiensa mukaan astua taistelijain riveihin, missä wain kristillisyyttä suoranaisesti tai välillisesti sorretaan. Ensimmäinen tehtävä on näyttää, missä suhteessa nämät vapaamieliset sanomalehdet ovat kristillisyyteen.

Selwää on, ettemme sanottawata aikaan jaa, ellei kansa ympäri maata rupea kehottustani kannattamaan. Ja siinä toiwossa minä käännynkin kristillisyyden ystäwien puoleen maassamme. On jo aika käisä, jolloin jokaisen yhsin mielin on on yhdistyttävä puolustamaan kansamme parasta omaisuutta, sen luottamusta Jumalaan. Tässä on kysymyksellä ainoasti se, että jokainen täyttää welvollisuutensa. Jo on tarpeeksi asti ääneti oltu. Jo on aika puhua. Tai tämä suotta syyttä wiivoytelminen tulee liijan kalliksi. Nyt waaditaan, että jokainen ihminen, jolle asia on ratas, omasa piirisäään sanoilla ja esimerkillä wastustaa sitä epäuskoa, jota nuo vapaamieliset sanomalehdet etupäässä kokevat trkkyttää kansaan.

Se Herra ja Jumala, joka tähän asti armollisesti ja niin rikkaasti on kansamme oloja ja kohtaloita ohjannut, johtakoon tänäkin työtä ja taistelua, jotta kaikki tapahuu hänen nimesään ja hänen nimensä funnia! Kansakoulun opettaja.

Suomen pankin kurssit.

Suomen Pankki 18 p. Heinäk. 1889.

	Myyntikurssi.	Ostokurssi.
	100 p.	100 p.
Pietari l. a.	259: —	254: —
Hontoo l. a.	25: 30	—
90 pp.	25: 15	25: 03
Parisi l. a.	100: 20	—
90 pp.	99: 50	98: 60
Hampuri l. a.	124: 10	—
90 pp.	123: 20	122: 60
Sybeeli l. a.	124: 10	—
90 pp.	123: 20	122: 60
Berlini l. a.	124: 10	—
90 p.	—	122: 60
Amsterdam l. a.	209: 50	—
90 pp.	208: —	206: 40
Frankfurt a M. l. a.	124: 10	—
90 p.	—	122: 60
Stockholm l. a.	139: 30	138: 60
Köpenhamina l. a.	139: 30	138: 50
Kristiania l. a.	139: 30	138: 50
Antwerpen l. a.	99: 90	—
90 p.	99: 20	98: 40

Kuulutuksia.

Waranimisyyties A. Rinnusen Tuusniemellä pesän wellojat kotoontuot walwontapäivänä 24/89 kello 2 j. pp. färäjäpäitälle testustelemaan ja päättämään perillisten ylläpidosta, uskottujen miesten palasta, tuotuslainan koron maksusta sekä irtaimen rahaksi muuttamisesta y. m. talouden hoitoon koskevista asioista. Poisjaolewat tyytyköst läsnäolewain päätöksiin.

(2-1) **Uskotut miehet.**

Suomautus.

Se eli ne arwoisat wirtatowerit, jotka ovat jättäneet waltakirjan eräässä tärkeässä asiassa eteenpäin lähettämättä, pyydetään heti ryhtymään toimiin. Ksialla on kiire.

(3-1) **O. W. Gyldeu.**

Kaikkalainen metsästys Julkulan pappilan alueella kielletään täten saton uhalla.

(2-1) **Benj. Ståhberg.**

Kadonnut.

Joka on löytänyt työlaukun sijältävä kaikki neuleita y. m., pyydetään täten telomään hywin ja palkintoa vastaan tuomaan sen suomalaisen tyttökoulun wahtimestarille.

Myytävänä.

Weurlander & Co
Kirja- ja paperikaupassa
Kärpäispaperia.

(1-1)

Tapetteja ja Kenuuksia!
Suurin warasto!
Isak Löf'in Rautakaupassa.

Wiitaffeita

hywästä teräffestä, Sawon mallia.
Heinähankoja
 warren kansja ja ilman.
Sewosharawan piitä
 priima waluteräffestä.
Heinäharawia
 raudasta.

Isak Löf'in Rautakaupassa.

Ruumiskirjstia
 Alkuperäisillä löyhtyillä
 alkuperäinen warasto
 Tontti Numero 120.
J. Fr. Tuuhanen,
 maalarit.

Wapaana seisowia imuja nosto- ja nosto-
Wiffintertaisesti wai-
 kuttawia } **hump-**
 puha.

Weijeristiota ja maidonkuljetus-
 astioita huokeasta hinnasta.
Woi-
 Juusto- } **wäriä.**

Juustonkäytettä.
Woihuolaa.
Woin käärepaperia.
Woiwaatetta.
Walkuwaatetta.
 Raikkia kowin huokeasta hinnasta myy
John Carlson,
 Kuopiossa.

Uyt saatuja
 hyviä
Silakoita
 myyppi **J. Hakkarainen.**
 (5-3) Tont. n:o 231.

Palo- ja henkiwakuutus-yhtiö
SVEA
 Göteborgisfa,
 perustettu kuningallisen päätöfen kautta
 Toukokuun 18 p:nä 1866.
 Bohjarahasto R. Marckaa 10,000,000
 Reserwi 750,000
 antaa Hengen, pää-oman, jälleen-elon-
 koron, warustus- ja palowakuutus-
 fiinteästä ja irtainta omaisuutta tawara-
 warastoja, wapriffoja y. m. warten, hy-
 willä ehdoilla ja helppoa maksua vastaan
John Carlson.

Wakuutus-osakeyhtiö SKANDIA

antaa
Palowakuutus- ja Henkiwakuutus-
 ojuudella yhtiön woitoista wastaawista wakuutus-
 tista, ilman koro-
 rotettuja wuosimaksuja;
Henkiwakuutus- lyhyeksi ajaksi;
Glinterko- ja Pääoma-wakuutus-
 Lä-
 hempiä tietoja antawat
Joh. Raninen. Georg Joh. Kiljander.
 Kuopiossa.

Kotimainen palowakuutusyhtiö Fennia

vastaan ottaa kauttamme kaiken-
 lajisia palowakuutus-
 aksia alennettuja,
 erittäin huokeita maksuja vastaan,
 varsinkin, missä kattoaineena on
 käytetty rautapeltiä tahi asfaltti-
 huopaa.
Carl Sundman. Wilh. Beyrath.
Bruno Granit.

Palowakuutus-yhtiö FENIX
 Stockholmissa
 antaa kaikenlaatuisia palowakuutus-
 aksia allekirjoittaneen kautta.
Birger Hallman.
 lisalmella kautta:
Gideon Åberg.

Palo-, Henki- ja Tapaturma-
wakuutus-yhtiö Rossija
 Pietarissa,
 täydelleen maksettu pohjarahasto
4,000,000 hopearuplaa,
 antaa wakuutuksia edullisilla eh-
 doilla kautta **Oscar Hannelius.**
 Osoite: **Kauppa-Yhtiö Kuopiossa.**

Söyry- wenhe „Neiti“ Kuopiosta Yllsiään

joka päivä k:lo 3 j. pp. Sunnuntaina,
 Maanantaina, Tiistaina, Kestiwiikkona
 ja Torstaina **Pajufostelle,** Perjan-
 taina ja Lauwaintaina **Kuuslahteen,**
 joista tafaihin seuraawina aamuina k:lo
 4, poiketen wälillä olewisfa laitureisfa,
 paitfi Raubialasfa Tiistaina ja Lauan-
 taina tulo- ja menomatfalla, tarpeen
 mukaan, Terwalahdesfa Sunnuntaina ja
 kestiwiikkona tullen mennin.
 Lähempia tietoja antaa Kippari aluf-
 jella ja Kuopiossa
Sawolainen & Co.

Söyry- wenhe „Kaino“ Kuopiosta Muuruwedelle

joka päivä k:lo 3 j. pp. ja fieltä tafai-
 hin seuraawana aamuina k:lo 3, kähden
 wälillä olewisfa pyhädyshypaikoisfa, paitfe
 Melalahdesfa Tiistaina ja Perjantaina,
 Ryönänlahdesfa Kestiwiikkona tulo- ja
 meno- matfalla sekä Lauwaintaina tulo- ja
 Sunnuntaina menomatfalla.
 Lähempia tietoja antaa Kuopiossa
Sawolainen & Co.

Huomaa!

Käärepaperia
 myytävänä **Savo-Karjalan** kontto-
 issa.

Päiwälistä.

Kirkkoherran kanslia auki arkipäiwinä k:lo 9-11.
 Maistraatin kanslia auki arkipäiwinä k:lo 12-1.
 Rahatoimikamari auki joka arkipäiwä k:lo 1-2
 j. pp.
 Rahatoimikamarin kofous kestiwiikkona k:lo 6 j. pp.
 Säästöpankki auki tiistaina ja lauaintaina k:lo
 6-7 j. pp.
 Postifäästöpankki auki joka päivä samoina tun-
 tina kuin postifonttori muutoitfin. Raifo alen-
 pana.
 Suomen pankin konttori auki arkipäiwinä k:lo
 10-2.
 Diskonttomitea kotoontuu k:lo 11 päiw.
 Yhdyspankin konttori auki arkipäiwinä k:lo 1/2 11
 -1 päiw.
 Pohjoisraiden osakepankin konttori auki arkipäi-
 winä k:lo 10-12 päiwillä.
 Syyottekyhtiön konttori auki joka arki-tiistai ja
 lauantai k:lo 1/2 10-1/2 11 e. pp.
 Sähkölennätin konttori auki joka päivä k:lo 8
 e. pp.
 Wiiskalin konttori auki joka päivä k:lo 9-10
 e. pp.
 Raupungin wouidin konttori auki joka päivä kello
 8-9:ään a. p.
 Kansan kirjasto sunnuntaina k:lo 6-7 j. pp.
 Kansan kufufali auki sunnuntaina k:lo 4-8 j. pp.

Kuopion postifonttori pidetään auki:
 Sunn. ja juhlapäiw. k:lo 8-11 e. pp.
 Maanantaina " 9-2 j. pp. 4-5 j. pp.
 Tiistaina " 9-12 e. pp. 5-8 j. pp.
 Kestiwiikkona " 9-2 j. pp. 4-5 j. pp.
 Torstaina " 9-12 e. pp. 3-6 j. pp.
 Perjantaina " 9-2 j. pp. 4-5 j. pp.
 Lauantaina " 9-2 j. pp. 7-8 j. pp.

Kirjelaatitot kaupungilla tyhjennetään:
 Maanantaina k:lo 2 j. pp.
 Tiistaina " 8 j. pp.
 Kestiwiikkona " 2 j. pp.
 Torstaina " 8 j. pp.
 Lauantaina " 1/4 ja 8 j. pp.

Paatitfo postifonttorin seinällä tyhjenne-
 tään wähää ennen jofaisen postin lähtää.
 Sitä paitfi tyhjennetään kaupungilla olewat
 kirjelaatitot purjehdusajalla k:lo 6 joka aamu ja
 postifonttorin seinällä olewa puoli tuntia ennen
 laivan lähtää

Postien tulo:
 Tiistaina k:lo 12 3/4 e. pp. Maaningan kautta
 Jifalmefta, Rajaanista, Dulusta y. m. sekä
 Lauaan kautta Helsingistä, Jywäsfylästä y. m.
 k:lo 11 1/2 j. pp. Joroisten kautta rauta-
 tietä, Pietarista, Wiipurista, Helsingistä y. m.
 Kestiwiikkona k:lo 11 1/2 j. pp. Joensuusta ja
 Nurmefesta Kuusjärwen ja Tuusniemen kautta
 Torstaina k:lo 6 j. pp. Jywäsfylän kautta rauta-
 tietä, Pietarista, Wiipurista, Helsingistä y. m.
 Perjantaina k:lo 9 e. pp. Riifian kautta Jifal-
 mesta, Rajaanista, Dulusta y. m.
 Lauantaina k:lo 9 e. pp. Karttulan kautta Piela-
 wedeltä, Bihjäjärmeltä, Saapawedeltä y. m.
 k:lo 5 1/4 j. pp. Joroisten kautta rauta-
 tieltä, Pietarista, Wiipurista, Helsingistä y. m.
 k:lo 10 j. pp. Joensuusta ja Nurmefesta
 Kuusjärwen ja Tuusniemen kautta.

Postien lähtö:
 Maanantaina k:lo 3 j. pp. Joroisten kautta
 rautatielle, Pietariin, Wiipuriin, Helsingiin
 sekä Sawonlinnaan.
 " 3 j. pp. Joensuuhun ja Nurmefeen Kaa-
 win ja Kolwijärwen kautta.
 Kestiwiikkona k:lo 4 e. pp. Maaningan kautta
 Jifalmeen, Rajaanin, Duluan y. m.
 " k:lo 2 e. pp. Karttulan kautta Piela-
 wedelle, Bihjäjärmelle, Saapawedelle y. m.
 " k:lo 3 j. pp. Lauaan kautta Jywäsfylään,
 Helsingiin y. m. etelään.
 Torstaina k:lo 10 j. pp. Joroisten kautta rauta-
 tielle, Pietariin, Wiipuriin, Helsingiin y. m.
 Perjantaina k:lo 1 e. pp. Joensuuhun ja Nur-
 mefkeen Kaawin ja Kolwijärwen kautta.
 Lauwaintaina k:lo 12 j. pp. Jywäsfylän kautta
 rautatielle, Hämeenlinnaan, Helsingiin y. m.
 " k:lo 5 j. pp. Riifian kautta Jifalmeen, Ra-
 jaaniin, Duluan y. m.
Huom.! Maanantaina ja Kestiwiikkona k:lo
 3 j. pp. meneewiin postiin owat fiffäänirjoitetut
 ja walutetut postilähettykset sekä wapaatirjeet
 ynnä tawarapaketit fiffäänjätettävät ennen k:lo 1
 päiwällä.